

«ВІГРАДНИЙ»
ВІДКРИТО!

стор. 3

НА КОГО ЧЕКАЄ
НІЧНИЙ ПАТРУЛЬ?

стор. 5

ЗУСТРІЧ
НА МЕМОРІАЛІ

стор. 7

«Золоте перо» 2006 рік

СОЛОМ'ЯНКА

№17 (120) Листопад 2008 року

СТОЛИЦЯ

ШАНА ФРОНТОВИКАМ

Напередодні 65-ої річниці визволення Києва від німецько-фашистських загарбників у стінах столичної мерії відбулась зустріч столичного керівництва з представниками ветеранських організацій Києва та гостями столиці України від міст-героїв, міст воїнської слави, а також від АРК Крим та областей України. Подяки та пам'ятні подарунки від Київського міського голови отримали 35 ветеранів. А пізніше ще 14 київських ветеранів отримали урядові нагороди з рук Президента України.

ОБМІН ДОСВІДОМ

Днями перший заступник голови КМДА Денис Басс зустрівся з віце-мером Москви Володимиром Ресніним та Надзвичайним і Повноважним Послом Російської Федерації в Україні Віктором Чорномірдіним. Денис Якович зазначив, що для Києва надто важливий досвід російської столиці з розробки Генерального плану міста, який був ухвалений ще 2 роки тому. Також, за словами Дениса Яковича, Києву цікавий досвід Москви з будівництва соціального житла.

ВІДМОВИТИСЯ ВІД АВТО

Відповідно до розпорядження, підписаного Леонідом Черновецьким, всі заступники мера мають здати свої службові автомобілі, які після цього будуть розпродані на аукціоні. Заступник голови КМДА Віталій Журавський першим відмовився від службового автомобіля. «Вважаю таке рішення правильним. Вкрай нераціонально витратити бюджетні кошти, аби забезпечити транспортним засобом чиновників, які можуть без проблем пересуватися на власних автомобілях. Краще ці гроші спрямувати на допомогу мало-забезпеченим киянам», — наголосив чиновник.

офіційно

До 75-ї річниці Голодомору 1932—1933 років в Україні

У всіх навчальних закладах району проходять уроки пам'яті, літературні вечори, години-реквієми, присвячені темі голодоморів в Україні.

Протягом місяця у бібліотеках району відбуваються виставки та бесіди під загальною назвою «Голодова голгофа України».

У листопаді в фойє Солом'янської райдержадміністрації можна ознайомитися з матеріалами виставки «Ми звинувачуємо! Голодомор 1932—1933 років — геноцид українського народу».

21 листопада 2008 року з 9.00 до 11.00 відбудеться покладання траурних вінків до пам'ятних хрестів на Солом'янському та Совському кладовищах (вул. Гарматна, 37 та мікрорайон Жуляни).

24 листопада на Михайлівській і Софійській площах відбудуться загальнонаціональні заходи з вшанування пам'яті жертв голодоморів в Україні, в яких братиме участь Президент України, урядовці, народні депутати, представники духовенства, — траурна хода мітинг-реквієм і поминальна панахида за заглиблими.

О 16.00 — хвилина мовчання та загальнонаціональна акція «Запали свічку».

33 ХВИЛИНИ ПАМ'ЯТІ

За ініціативи молодіжних громадських організацій Солом'янського району та за підтримки районної державної адміністрації на початку листопада на Михайлівській площі та у центральному районному парку імені Миколи Островського відбулася акція «33 хвилини», присвячена вшануванню пам'яті жертв Голодомору в Україні 1932—33 рр. Під час проведення акції студенти та учні солом'янських навчальних закладів зачитували свідчення очевидців про страшні події 30-х років.

ВІЙНА У ПАМ'ЯТІ, А В СЕРЦІ — МИР

Ось уже 63 роки як закінчилась Друга світова війна. Для повоєнних поколінь це сторінка історії, а для тих, хто визволяв Батьківщину від ворога, це вибухи снарядів, свист куль, залпи гармат, атаки, загибель товаришів...

Останнього дня вересня на території Національної академії оборони України зібралися кілька десятків солом'янських ветеранів. Сивочолі воїни здійснили похід пам'яті, відвідавши два військові музеї просто неба та у приміщенні головної альма-матер Збройних Сил.

Ветерани уважно розглядали кожен експонат — танки, гармати, міномети. Підполковник у відставці Василь Яцюк воював на легендарних «Катюшах», тому саме гвардійський міномет залпового вогню найбільше привернув його увагу. На фронті він з 1942 року, брав участь у визволенні Києва, Берлінській операції, а війну закінчив у Празі. 1946 року після демобілізації повернувся до рідного міста. Пригадує, що перший танк, який увірвався до столиці України, стояв у парку ім. О. Пушкіна просто на клумбі. Василь упродовж 30 років працював на ВАТ «Меридіан» ім. С. П. Корольова.

Ветерани згадали, що навіть сама будівля сучасної академії — учасниця подій 1941—1945 років. Півтонна бомба зруйнувала частину даху одного з корпусів і «рану» залатали цеглою повоєнного виробництва.

Голова ради Солом'янської районної організації ветеранів міста Києва Віталій Черниш розповів, що за ініціативи Солом'янської РДА до Національної академії оборони України запросили учасників визволення Києва та України. Відзначення 65-ї річниці визволення Києва розпочалося заздалегідь низкою заходів — відбулися урочистості у територіальному центрі по вулиці Волинській, 2 та бульвару І. Лепсе, 83-А. Для запрошених влаштували святковий концерт. До солом'янців завітала почесна делегація колишніх фронтівиків з Севастополя (там також нещодавно відзначали річницю визволення міста від фашистів). Разом з київськими ветеранами гості провели урочистий мітинг, присвячений Великій Перемозі. Відбулося також покладання квітів до меморіалу полеглим воїнам на Солом'янському кладовищі за участі школярів і громадськості.

Після екскурсії сивочоліх визволителів запросили для продов-

ження урочистостей до ідальні академії. Першим їх привітав начальник Національної академії оборони України генерал армії Віталій Радецький. Він побажав ветеранам здоров'я, відзначивши, що вони пройшли великий і складний шлях, зробивши все, аби нинішні покоління не зазнали жаків війни, а баталії влаштували лише на полігонах.

Голова Солом'янської РДА Іван Сидоров у вітальному слові нагадав, що дві з половиною тисячі визволителів Києва нагороджені званням Героя Радянського Союзу. А нинішнім поколінням потрібно зробити все можливе, аби колишні фронтівики мали гідне життя. За активну участь у громадській та патріотично-виховній роботі солом'янський очільник вручив Грамоти та Подяки Василю Волкову, Валентині Пугачовій, Іллі Векслеру, Ганні Кузьміні, Олександрі Кутузову та іншим. Серед запрошених були Герої Радянського Союзу — льотчик, заступник командира ескадрильї Михайло Левін і льотчик-винищувач, котрий здійснив 375 бойових вильотів, Іван Селіфонов. І хоча у війни не жіноче обличчя, прекрасна половина людства не поступалася чоловікам мужністю й відвагою. Гвардії полковник ме-

дичної служби Валентина Пугачова — учасник форсування Дніпра, визволення Києва, Луцька, Рівного, Бродів, Львова. Визволяла столицю України, зазначивши, що заходи, які влаштовують у Солом'янському районі столиці для вшанування колишніх фронтівиків, гідні уваги та наслідування по всій Україні. Від імені сивочолої гвардії Віталій Черниш привітав з професійним святом «генералів від соціальних служб» — заступника голови Солом'янської РДА Ніну Новікову та директора районного територіального центру Галину Вітавську, подякувавши їм за щоденну увагу й конкретну допомогу.

Військовий оркестр, який грав мелодії часів молодості сивочоліх фронтівиків, став приємним завершенням свята. А після смачної вечері спеціально замовлений автобус розвіз втомлених, але щасливих ветеранів по домівках.

Олена Трифонова

ПРЯМІ ЛІНІЇ
207-09-98 1500-1700

13 листопада

ЯРЦЕВ
Владислав
Миколайович

заступник голови райдержадміністрації з питань житлово-комунального господарства

20 листопада

СИДОРОВ
Іван
Петрович

голова райдержадміністрації

27 листопада

ІВАЩЕНКО
Анатолій
Васильович

заступник голови райдержадміністрації з питань споживчого ринку, продовольчих ресурсів та побутового обслуговування населення

ПРЯМІ ЛІНІЇ
207-09-98 1500-1700

«Гаряча лінія»

Шановні мешканці Солом'янського району!
У Солом'янській районній в м. Києві державній адміністрації працює постійно діюча «гаряча лінія» за телефоном довідки **207-09-68**. Час роботи: понеділок — п'ятниця з 9.00 до 20.00, перерва з 13.00 до 14.00.

Також у районі в цілодобовому режимі працює служба оперативного реагування на звернення громадян за телефоном **248-66-66**.

СОЛОМ'ЯНКА

Газета Солом'янської районної в м. Києві ради та Солом'янської районної в м. Києві державної адміністрації
www.solor.da-kyiv.gov.ua

Видавець ТОВ «Медіа-Промін»
Шеф-редактор Гліб Бакалінський

Головний редактор
Сергій Євсєєв
e-mail: editor@solonews.kiev.ua

Адреса редакції:
03186, Київ,
просп. Повітрофлотський, 40-А
Телефон: (044) 245-2413; 207-0987
e-mail: info@solonews.kiev.ua

З питань розміщення реклами звертайтеся за тел. (044) 245-2413; 207-0987
e-mail: advert@solonews.kiev.ua

Редакція може не поділяти позицію автора.

При підготовці до друку редакція має право редагувати та скорочувати всі матеріали, які надходять до газети.
Рукописи редакція не рецензує і не повертає.

Редакція залишає за собою право листуватися з читачами лише на сторінках газети.

За зміст рекламних публікацій відповідає рекламодавець.

Публікації, позначені , друкуються на правах реклами

Надруковано у друкарні ТОВ «Камертон», м. Гайсин, вул. Південна, 18.
Наклад 121 700 примірників.
Зам. №63.

Свідоцтво про реєстрацію
КУ № 59 від 24.10.02 р.

Розповсюджується безкоштовно у кожну поштову скриньку в Солом'янському районі

О Н О В Л Е Н И Й « В І Д Р А Д Н И Й »

Вже 65 років минуло з того дня, як радянські війська визволили Київ від фашистів. Багато з тих, хто 1943-го форсував Дніпро, мешкають нині у Солом'янському районі. І от сьогодні воїни, які свого часу стали на смертельний двобій з коричневою чумою і перемогли — головні учасники святкових заходів, присвячених ювілейній річниці визволення Києва. До вікопомної дати приурочено і відкриття після першої черги реконструкції найбільшої солом'янської зеленої оази — парку «Відрадного». Мешканці району зібралися задовго до початку офіційних урочистостей, з нетерпінням чекаючи на приїзд поважних гостей зі столичної мерії. Миські очільники не забарилися. Звуки військового оркестру сповістили про початок урочистого мітингу, присвяченого відкриттю оновленого «Відрадного».

Першим, як і годиться, слово взяв голова Солом'янської райдержадміністрації Іван Сидоров: — Сьогодні ми відкриваємо парк культури і відпочинку «Відрадний». Це — історична місцевість. У липні—вересні 1941 року тут проходила 3-я лінія оборони Києва, саме в парковій зоні дислокувалися підрозділи матеріально-технічного забезпечення 206-ї стрілецької дивізії, яка вела бої на підступах до столиці України. Тут же дислокувалися 5 винищувальних батальйонів і 9 рот народного ополчення. Під час окупації в парковій зоні «Відрадного» діяло підпілля. А під час переможного наступу 5 листопада 1943 року танкісти 22-ї гвардійської танкової бригади неподалік від хутора Відрадного зустрілися з воїнами 1-ї окремої Чехословацької бригади полковника Людвіга Свободи. Ми схи-

почати у квітні наступного року.

Заступник голови КМДА Віталій Журавський, котрий взяв участь в урочистостях на честь відкриття парку, сказав, що сам — також син фронтовика. Про славні сторінки в історії Вітчизни знає з розповідей батьків. Він побажав солом'янським ветеранам насамперед міцного здоров'я. Заступник столичного мера також відзначив, що районна влада, яка тісно співпрацює з міською, багато робить для мешканців Солом'янки і це є дуже позитивним моментом. Об'єкти культури та відпочинку, такі як парк «Відрадний» — потрібні людям

і їх має бути більше, сказав у вітальному слові народний депутат України Василь Горбаль, пригадавши, що ця віддалена від центру міста зона колись називалася «Грушки». Поряд — Центр дитячої та юнацької творчості. Після занять талановита юнь та її батьки мають змогу повноцінно відпочити.

Від імені ветеранів за реконструкцію цієї зони відпочинку міським та солом'янським очільникам подякувала учасниця визволення Києва, колишня зв'язівка Ангеліна Місюра. «Тут ми зустрічаємося, влаштуємо свята, прогулюємося, — сказала шанована солом'янчанка, — для нас це справжній подарунок до славного ювілею, обіцяємо берегти наш парк». А голова ради ветеранів Солом'янського району Віталій Черниш повідав цікаву історію, звідки взялася назва сучасної зеленої оази та масиву. Виявляється, 1915 року до цієї місцевості на Солом'янці прибув полк козаків з кубанської станиці Відрадненської. Звели житло — будинки барачного типу. Козаки невдовзі вирушили на фронті першої світової, а хутір дістав історичну назву «Відрадний». Після війни місцевість використовував ОСОБІАХІМ — молодь тут вчилася підкоряти

На ваші зірки Героїв рівнялися під час війни і у мирний час.

Іван Петрович наголосив, що місія нинішньої міської і районної влади — в увічненні пам'яті воїнів, які віддали життя за наш прийдешній день, мирне небо над головою. Відтепер про відзначення 65 річниці визволення Києва нагадуватимуть слова, викарбувані в граніті вхідної групи. Втім, зараз це не поле битви, а чудова зона відпочинку, де навіть є дерева, посаджені класиком української кінематографії Олександром Довженком та колишнім першим секретарем ЦК КПУ Володимиром Щербицьким. Солом'янський очільник повідомив, що нині у парку — нові доріжки, встановлено майже сотню зручних лавочок, облаштовано сучасне освітлення, систему поливу, дитячий майданчик, зведено будиночок садівника з трансформаторною підстанцією, європейського типу вбиральні. Наступна черга реконструкції передбачає каскад фонтанів, човнову станцію, літню естраду, бігові доріжки, тренажерний комплекс. Другу чергу робіт у парку планують роз-

ляємо голови перед подвигом визволителів. Захистити Вітчизну — святий обов'язок, який колишні фронтовики виконали з честю, не думаючи про себе, щохвилини ризикуючи життям. Ми високо цінуємо ваш подвиг, пам'ятаємо, що усім, чого досягли, а надто — мирним життям, зобов'язані вам. Здобувши жадану перемогу над фашизмом ви відродили промисловість і сільське господарство.

встановлено майже сотню зручних лавочок, облаштовано сучасне освітлення, систему поливу, дитячий майданчик, зведено будиночок садівника з трансформаторною підстанцією, європейського типу вбиральні. Наступна черга реконструкції передбачає каскад фонтанів, човнову станцію, літню естраду, бігові доріжки, тренажерний комплекс. Другу чергу робіт у парку планують роз-

ШАНОВНІ ГРОМАДЯНИ!

З 1 по 30 листопада 2008 року на території України проводиться місячник добровільної здачі вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових матеріалів та їх реєстрація у встановленому законодавством порядку.

Добровільна здача зброї звільняє від кримінальної та адміністративної відповідальності.

З питань добровільної здачі зброї та її реєстрації необхідно звертатись в органи внутрішніх справ за місцем проживання.

Відділення дозвільної системи Солом'янського району знаходиться за адресою: вул. Гарматна, 16. Інформацію можна отримати за телефонами: **456-17-15; 456-78-52; 456-80-20.**

ЯРМАРКУЄМО

Графік проведення ярмарків
15 листопада — просп. Комарова, 28.
29 листопада — вул. Стадіонна.

Графік проведення громадських слухань у Солом'янському районі м. Києва

13 листопада 2008 р. о 18.30.

Підсумки проведення місячника з благоустрою у Солом'янському районі м. Києва (зал Солом'янської районної у м. Києві державної адміністрації, пр-т Повітрофлотський, 41). Відповідальні — перший заступник голови **Шкуро Максим Юрійович**, тел. 207-09-02, і начальник відділу контролю за благоустроєм району **Боженів Д. Є.**, тел. 207-09-43.

Вітаємо!

ШАНОВНІ ДЕПУТАТИ РАЙРАДИ

ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСІЙОВИЧ БУЧЕР
ІГОР МИКОЛАЙОВИЧ МАКСИМЧУК
ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ ПУХОВЕЦЬ

3 днем народження вас!

Солом'янська районна в м. Києві рада, райдержадміністрація та редакція «Солом'янки» бажають вам творчого натхнення у вашій невтомній праці, рясних здобутків, міцного здоров'я, великого людського щастя, здійснення всіх задумів, незгасимого прагнення працювати в ім'я процвітання України.

ЗІБРАВ ВИЗВОЛИТЕЛІВ

небо. Лише на початку 60-х років минулого століття ці землі стали міською зоною. Тут виріс житловий масив «Відрадний», а фруктовий сад, що на початку 70-х став благоустроєним парком, одразу перетворився на улюблене місце відпочинку мешканців.

Оскільки відкриття «Відрадного» приурочили до 65 річниці визволення Києва від фашистів, святкування відбулося з дещо військовим уклоном. Для солом'янців влаштували міні-парад. Карбуючи крок, урочистою ходою пройшли слухачі та викладачі Національної академії внутрішніх військ, Національної академії оборони України, підрозділи внутрішніх військ, а також військових частин, розташованих на території району. Після перерізання червоної стрічки почесні гості оглянули парк. Зліва біля входу відвідувачів зустрічає квіткова композиція «Радість» — п'ятеро дівчат у віночках та сукнях з білих гвоздик та хризантем танцюють навколо золотого сонячного диска. Саме цей витвір солом'янських озеленювачів кияни могли побачити на останній міській виставці квітів на Печерських пагорбах. Сонячний хоровод вирішили перенести до «Відрадного», щоб потішити

потішити завзятих рибалок. Втім, про зарибнення озера потурбувалася сама природа. Водоплавні птахи на лапках занесли ікринки риби до водойми. Тож місцеві любителі посидіти з вудкою вже ходять на «тихе полювання». На власників собак також чекає сюрприз — огорожений майданчик для дресування чотирилапих улюбленців. До нього буде окремий вхід, тож іншим відпочивальникам песики не заважатимуть.

Мешканці раз по раз підходили до солом'янського очільника із запитаннями: чи, бува, не планують брати за вхід до парку гроші? Іван Сидоров вкотре запевнив людей: «Відрадний» залишиться безкоштовним. А директор комунального підприємства по ут-

діти насолоджуватимуться музикою з улюблених мультиків. Вже закуплене обладнання для майбутньої човнової станції. Це будуть в основному катамарани, які не перевертаються на воді.

Місцеві ветерани щиро дякували солом'янському очільнику за увагу до їхніх проблем. Адже в районі немає водойм та лісу, тож парк з озерами — єдине місце повноцінного відпочинку на природі. Надія Петрівна мешкає на Героїв Севастополя, тож гуляє тут майже щодня. Раніше у парку не було лавок, а тепер їх вдосталь, тому пенсіонерка не втомлюється навіть під час тривалих прогулянок. Учасник Великої Вітчизняної війни Катерина Бондарчук також оцінила переваги реконструйованого «Відрадного», куди у свій час ходила відпочивати разом з дітьми. Ірина Лагута, хоча мешкає в іншому районі, працює в одній з приватних фірм, офіс якої міститься неподалік парку. В обід залюбки виходить прогулятися та подихати свіжим повітрям. Буквально за рік, ділитися враженнями Ірина, солом'янська оаза неспізнано змінилася й нині не поступається кращим міським паркам.

риманню зелених насаджень Солом'янського району Валерій Приходько відкрив деякі таємниці оновленого «Відрадного». Коли закінчиться друга черга реконструкції, парк працюватиме від 6 години ранку до 23.00. У нічний час входи до нього замикають, щоб прибрати територію

Найстаріший солом'янський озеленювач Ользі Дяченко довелося ще раз відтворити цей шедевр до районного свята. Центральна клумба біля входу ніби тоне у... снігу. Діти навіть потяглися ліпити снігові кульки. Та насправді простір між зеленню заповнений білою мармуровою крихтою. Кольорові квіткові композиції та вічнозелені куцунки вигідно вирізняються на сніжно-білому тлі, одразу привертаючи увагу відпочивальників. Сучасний дитячий майданчик, квітучі клумби, вимощені доріжки, місток над озером, обладнаний пандусами, щоб люди з обмеженими

фізичними можливостями та мами з візками могли вільно ним користуватися, — справили гарне враження на «приймальну комісію» міських чиновників. Реконструкція тривала упродовж року й коштувала міській та районній скарбниці 30 млн. грн.

За словами генерального директора КО «Київзеленбуд» Петра Яворовського, на майже 16 га парку висаджено понад 30 видів квітів, листяних та хвойних дерев, вічнозелених кущів. Зону відпочинку вперше за 40 років масштабно реконструювали. Більшість саджанців виростили у столичному розпліднику «Теремки». В озера планують запустити мальків товстолобика, аби

за допомогою спеціальної техніки. Тож листя та сміття збиратиметься не вручну. Вночі територію охоронятимуть. Адже у «Відрадному» з'являться надзвичайні дитячі атракціони, галявини українських казок для найменших відвідувачів, а парком у вихідні курсуватиме мініатюрний дитячий потяг з вагончиками. Вже виготовили перший варіант міні-потяга для малечі віком 3—4 роки. Нині вагончики проходять випробування на безпечність. Коли чудовий потяг курсуватиме парком,

Голова Солом'янської РДА Іван Сидоров відзначив Подяками та грошовими винагородами понад 20 кращих працівників підприємств району, які брали участь у реконструкції парку «Відрадний». Серед нагороджених — муляр ТОВ «Налмак» Володимир Біркун, слюсар приватного підприємства «Меткон» Михайло Василюк, електрогазозварник КП УЗН Володимир Левицький, мостовик ТОВ «Яблуко» Олександр Ременюк, озеленювачі КП УЗН Ольга Ящук і Людмила Кулініч та інші.

У реконструйованому парку відвідувачів розважали самодіяльні й професійні артисти. На повну потужність працювали кілька польових кухонь. У численних наметах усіх бажаючих пригощали м'ясними консервами та гречаною кашею.

Втім, солом'янським озеленювачам та будівельникам немає часу почивати на лаврах — вони готуються до нового етапу робіт у парку «Відрадний». Адже другу чергу реконструкції потрібно завершити до Дня Незалежності України у 2009 році.

*Олена Трифонова
Фото Валерія Буряка*

міський портал

ПРОЇЗД НЕ ПОДОРОЖЧАВ?

4 листопада під час прес-конференції, приуроченої до відкриття парку «Відрадний», заступник Київського міського голови Віталій Журавський, відповідаючи на питання журналістів, ще раз звернув увагу на те, що вартість однієї поїздки в громадському транспорті для постійних мешканців столиці за умови покупки довгострокового проїзного, залишається та сама: 50 копійок для дорослих, 25 копійок для студентів, 12,5 копійок для учнів. Заступник голови КМДА нагадав, що сьогодні ціни на всі товари й послуги стрімко зростають, в країні інфляція, і жодна галузь економіки, зокрема транспортна, на жаль, не може не відчувати вплив цих чинників. Вагони метро і наземний транспорт зношуються прискореними темпами, тому необхідно постійно оновлювати пересувний склад і збільшувати кількість задіяних транспортних засобів, — зазначив чиновник.

МИ ПОТРЕБУЄМО ВАШОЇ ЧУЙНОСТІ...

У соціальній сфері району працює понад 600 жінок, які становлять потужний ланцюг системи органів соціального захисту, до якої входять Управління праці та соціального захисту Солом'янського району, територіальний центр, Центр зайнятості, Пенсійний фонд, Центр соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді та Центр роботи з жінками.

Соціальна служба Солом'янського району — найкраща у столиці. Вона дістала високу оцінку Київського мера Леоніда Черновецького.

Днями у Солом'янській районній адміністрації відбулися урочис-

тості з нагоди Дня соціального працівника. З вітальним словом до запрошених звернувся районний голова Іван Сидоров та його заступник із соціальних питань Ніна Новікова. Вони побажали присутнім родинного тепла, міцного здоров'я, щастя, благополуччя та невичерпної життєвої енергії. Ми приєднуємося до цих поздоровлень і побажань.

Людмила Богута
Матеріал про роботу одного з підрозділів соціальних служб Солом'янського району читайте на сторінці 4.

Відлуння свята

людина з Солом'янки

НА ТРЕТІЙ ЛІНІЇ ЗЙДУ...

В одному з будинків вулиці Радченка, саме там, де далекого 1941-го проходила третя (і остання) лінія оборони Києва, мешкає подружжя — ветеран Великої Вітчизняної війни Микола Вялов та його дружина Маргарита Борисова. У їхній оселі відчувається наче в музеї — повсюди макраме, вишивка, плетені килими та скатертини, різьблені скрині — то все творіння золотих рук і багатой уяви господині. Привертає увагу картина, присвячена Дню Перемоги. І не дивно — адже Микола Вялов виборював ту перемогу і був серед визволителів Києва. Микола Микитович пам'ятає війну з усіма подробицями, навіть краще, ніж події, менш віддалені у часі...

Микола Вялов під час наступу отримав дружче поранення і потрапив до госпіталю в Лубнах. Одужавши, служив у 55-му окремому стрілецькому батальйоні, до обов'язків якого входила робота на контрольно-пропускних пунктах Києва, боротьба зі спекуляцією і бандитизмом, патрулювання по місту. На той час мав звання старшини, а було йому лише 19 років. Миколу призначили заступником командира кулеметного взводу, потім він працював начальником контрольно-пропускного пункту, а влітку 1944-го його демобілізували через поранення.

Минула війна. Микола Вялов закінчив механічний факультет Московського торфяного інституту. Працював на заводах під Москвою, у Новокраматорську та на заводі ім. Калініна у Воронежі. За його участі і під його керівництвом були розроблені трубні стани, преси, а на їх основі — механізовані та автоматичні лінії. Ці преси та лінії, розповідає Микола Микитович, і нині працюють на території колишнього СРСР на автомобільних і металургійних заводах, а також на залізничному транспорті.

Пишається солом'янський ветеран своїми численними нагородами. Це 2 ордени Червоної Зірки, майже 25 медалей, знак «Винахідник СРСР» (Микола Микитович має понад 70 авторських винаходів у галузі машинобудування!), срібна медаль ВДНГ СРСР. Отримував і Подяки від столичних мерів. Одна з них — «за активну участь у ветеранському русі». Саме так, оселившись на Солом'янці, наш герой поставив на ноги дві первинні ветеранські організації району. Був і членом Ради Солом'янської ветеранської організації. І хоч сили вже не ті, та не може Микола Микитович бути осторонь справ суспільних. І досі виступає в школах, щоб передати юному поколінню часточку пам'яті, навчити берегти одвічні цінності, шанувати подвиг тих, хто пройшов усі жайття війни, аби їм, молодим, подарувати мирне життя.

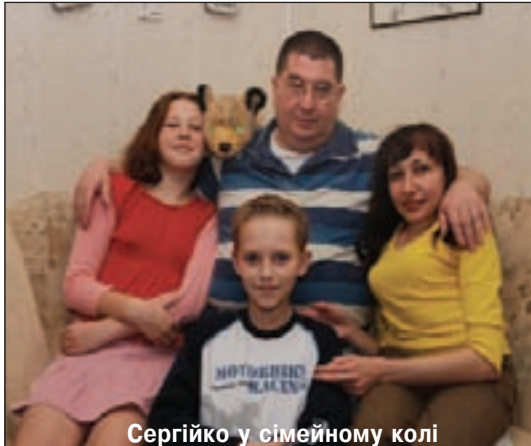
Микола Микитович з дружиною переїхали до Києва наприкінці 1995 року. Солом'янка стала для них, так би мовити, другою батьківщиною. У Києві живуть дочка та онук Маргарита Дмитрівна, що власне і стало головною причиною переїзду. А, можливо, це просто доля — жити тут, де пролилася твоя кров, у місті, яке визволив від ворога. Більше того, саме на тому місці, де колись тривали запеклі бої за кожен клаптик землі. І хоч його рідні — син Олександр та онука Олена живуть у Воронежі, не сумує ветеран, а навпаки — з нетерпінням чекає кожного їхнього візиту. Особливо тішить його маленька правнучка Софійка — втілення тих мрій, за які боровся на війні.

Олена Штетна

суспільство

ЩАСЛИВІ РАЗОМ

Коли маленькій Вікусі не було й п'яти років, вона сама... вибрала собі братика! А доручили їй таку відповідальну місію тато й мама, котрі його збереження покла-

Сергієнко у сімейному колі

дали на місцеві органи опіки та піклування. За вихованнями зберігаються також раніше призначені аліменти та пенсії, інші виплати. Діти першочергово забезпечуються путівками до оздоровчих таборів і санаторіїв, отримують єдиний квиток, який дає право на безкоштовний проїзд у громадському транспорті та відвідування музеїв, виставок і кінотеатрів.

У Сімейному кодексі України є глава 20—1 «Приймна сім'я», де зазначено, що прийомними батьками можуть бути особи, які перебувають у шлюбі (чи одна особа), мають належні умови проживання та достатнє матеріальне забезпечення і добрий стан здо-

ров'я, а їхній вік не має досягати пенсійного на той час, коли прийомній дитині виповниться 18 років. А ще цей закон дозволяє біологічним батькам зустрічатися зі своєю дитиною, яка живе у прийомній сім'ї (за умови, що ці зустрічі не завдають їй шкоди), та уможлиблює її ж усиновлення іншими людьми (першочергове право усиновлення належить прийомним батькам). «На щастя, солом'янські прийомні родини доволі благополучні, — розповідає директор районного Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Ніна Бочарова. — Однак з огляду на їхню специфіку допомога фахівців Центру —

Якщо у дитини цієї категорії є майно, житло, воно зберігається до досягнення нею повноліття. Відповідальність за його збереження покла-

юриста, психолога, соціально-го педагога — не зайва. Батьки завжди можуть розраховувати на нашу підтримку. За необхідності звертаємося до районної влади і завжди знаходимо порозуміння». На практиці співробітництво Центру і прийомних родин не припиняється ні на день. Соціальний педагог Елеонора Антоноук ділиться своїми спостереженнями: «Солом'янці, які стали прийомними батьками, чітко усвідомлюють свою місію і не бачать

різниць між рідними дітьми й тими, кого прийняли не лише в сім'ю, а і в свої серця. Шкода, що не завжди у садочку чи школі діти (і навіть педагоги!) з розумінням ставляться до ровесників, які мають інший статус. Ми втручаємося у такі ситуації, спілкуємося з вихователями та вчителями, пояснюємо їм, що не варто вирізати наших підопічних серед інших дітей (і нерідко в негативному сенсі), краще допомогти їм адаптуватися до нового оточення». Елеонора Олександрівна розповіла, що солом'янські прийомні родини залюбки спілкуються між собою, а її візити сприймають як дружні відвідини.

Районна влада з розумінням ставиться до проблем прийомних родин і надає їм необхідну допомогу. Скажімо, до 1 вересня школярики отримали нові форми і зошити. «Коли малого Сергієнка, про якого ми розповідали на початку, прийняли в родину, Ірина Степанівна залишила роботу на цілий рік, аби допомогти синові надолужити те, що вміли його ровесники. За цей час він ніби заново прожив свої попередні шість років — але зовсім інакше: оточений батьківською любов'ю та родинним теплом. А скільки ще в Україні діточок, для яких прийомна родина стала справжнім порятунком...

Ірина Авчухова

СТОМАТОЛОГІЯ «АДМІРА-ДЕНТ»

- Безкоштовно!!! Консультація з використанням інтраоральної камери.
  - Знижка власнику оголошення — 5%
  - Ортодонтичний прийом
  - Можливий розрахунок кредитними картками
- Щоденно з 9.00 до 21.00; сб., нд. з 10.00 до 17.00
Тел. 242-00-96
м. Київ, бульв. Чоколівський, 23

міський портал

Перший заступник голови КМДА Анатолій Голубченко перевіряв стан утримання безпритульних тварин у столичному комунальному притулку, розташованому в смт. Бородянка. Він зауважив, що у європейській столиці повинні бути відповідні умови утримання безпритульних тварин. А для того, щоб запобігти нещасним випадкам, пов'язаним з потенційною небезпечкою для людей, усіх безпритульних тварин треба санувати.

Акціонерний комерційний банк

Солом'янська філія

Найкращі осінні вклади!
строк 3 місяці з поповненням!

гривня - до 23% річних

долар США до 15% річних

ЄВРО - до 13,5% річних

Привабливі умови за іншимикладами великої депозитної програми терміном від 1 місяця до 3-х років.

гривня - до 21% річних

долар США до 15,5% річних

ЄВРО - до 14,5% річних

АДРЕСИ ФІЛІЙ ТА ВІДДІЛЕНЬ:

вул. Мартиросяна, 1/8, тел. 242-15-40, 243-34-25; вул. Волинська, 10, тел. 242-19-20;

вул. С. Сосніних, 17, тел. 501-40-28; вул. Кудрявський узвіз, 5-Б, тел. 482-39-72

Броварський проспект, 15 (в приміщенні Міжнародного виставкового центру, павільйон 1), тел. 201-11-44

Додаток № 5-10/535 від 01.03.2004

рейд

Північний сором

Як відомо, під покровом темряви кояться лихі справи. Солом'янські комунальники давно помітили: як впадуть на приватний сектор сутінки, ніби за помахом чарівної палички, виростають біля підвір'їв... сміттєзвалища. Прокидаються вранці люди, а у зеленій зоні чи попід парканом — такі собі піраміди чужого непотребу. Сміттєві терикони викликають справедливі нарікання мешканців, а комунальні служби ледь встигають прибирати купи мотлоху. Розібратися з причиною появи стихійних сміттєзвалищ узався відділ контролю за благоустроєм Солом'янської РДА разом з правоохоронними органами, забезпечивши постійне спостереження за місцями потенційних звалищ.

Влаштувавши засідку, чиновники й силовики почали чекати. Аж раптом з темряви вигулькнула жіночка фігурка. Якась пані, злодійкувато озирнувшись, крадькома прямувала до майданчика, де недавно було стихійне звалище, прибране комунальними службами району. Впевнившись, що вона сама, жіночка викинула пакет і зі спокійною душею рушила додому. Та не судилося — із темряви несподівано вийшли люди, дехто — у формі.

— Дозвольте представитися, сержант такий-то, ви щойно порушили статтю 152 Адміністративного кодексу України — порушення благоустрою на території Києва. Ваші документи, складатимемо протокольник...

У відповідь — зникло мовчання. Врешті, оговтавшись від несподіванки, жіночка, червоніючи, починає виправдуватися, кається, запевняти: таке сталося вперше, мовляв, це прикра випадковість й подібного більше в житті не робитиме.

І справді не робитиме, переконані правоохоронці та чиновники. Адже нині смітити стало дуже дорого. Складений протокол — не папірець для розваги, а вельми серйозний документ. На жаль, зозулі від сміття не поодинокі, тому «бригада оперативного реагування» не нудьгувала: протоколи склали один за одним. За словами начальника відділу контролю за благоустроєм Солом'янської РДА Дмитра Боженова, незаконнослухняними виявилися деякі мешканці вулиць Червоної, Ясної, Скрипника, Пржевальського, Університетської, провулка Гучного. Підкинути світ непотріб до солом'янських звалищ приїхав навіть «гість» з

Лівобережжя — житель вул. Урлівської. Однак йому довелося везти своє сміття назад, до Дарниці, а за зазіхання на чистоту Солом'янського району чоловіча сплатить чималенький штраф.

«У зв'язку з погіршенням санітарного стану в приватному секторі підрозділи РДА спільно з силовими структурами розпочали боротьбу з порушниками чинного законодавства, — прокоментував ситуацію Дмитро Боженів. — На сьогодні виявлено і взято під постійне спостереження усі місця вірогідного утворення сміттєзвалищ. Лише за три дні чергування затримали кількох осіб, які своїми протиправними діями не лише ганьблять себе та район, а й створюють шкідливу для здоров'я людей екологічну ситуацію».

«Дозвольте представитися», — пролунало вночі.

На порушника складається адміністративний протокол, який передається до адмінкомісії за місцем проживання, яка і визначає суму штрафу. Тож на перший раз людина відбувається соромом та фінансовим покаранням. Затриманим в друге розкидання непотребу «малою кров'ю» не минеться, порушник ризикує не лише солідною сумою грошей. Протокол і фотофіксацію порушення благоустрою передають до Екологічної прокуратури, а це вже кримінальна відповідальність.

До любителів вивезти цілий самоскид сміття санкції дещо інші. Якщо оперативна бригада спіймає на гарячому такого порушника, це вже не адміністративна, а кримінальна відповідальність. Адже шкода, завдана навколишньому середовищу, значно більша, і сума збитків вираховується в кожному випадку окремо.

За законом, мешканці приватних садиб самі мають подбати про своє сміття, укладаючи прямі угоди з фірмами-перевізниками. В Солом'янському районі 4905 приватних садиб і лише 2770 власників (трохи більше половини) уклали угоди. По мікрорайонах ситуація така: у Совках з 872 будинків угоди мають 572, у Монтажниках з 322 — 74, на Бативієвій Горі з 306 — 58, на Караваєвих Дачах з 1142 — 672, у Олександрівській Слободі з 621 — 109. Найорганізованішими й найохайнішими виявилися жулянці — їм уже давно набридло жити по самісіньке горло у смітті. Тут з 1642 будинків угоди уклали 1285. Куди дівають побутові відходи власники решти приватних садиб, сказати складно. Можливо, підкидають пакети зі сміттям до лісосмуг, контейнерів біля багатоповерхівок тощо, тим самим порушуючи Закон України «Про відходи», засмічуючи довкілля чи залазючи до кишень тих, хто мешкає у тих же багатоповерхівках.

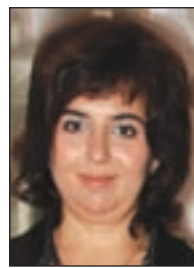
Окремі приватники, що не хочуть платити за вивезення сміття, на жаль, є в кожному мікрорайоні, сказала директор КП «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» Ольга Мартиняк. Малосвідомі громадяни хочуть, аби їхній мотлох утилізували безкоштовно. Втім, це не найбідніші солом'янці, адже володіють воістину золотими ділянками київської землі.

У мікрорайонах приватної забудови неодноразово проводилися громадські слухання з метою переконати мешканців платити за вивезення сміття й не допускати утворення стихійних звалищ. Враховуючи побажання мешканців, районна влада оголосила війну стихійним звалищам: замість умовлянь тепер конкретні акції затримань та покарання порушників благоустрою. Усі можливі місця стихійних звалищ — під постійним цілодобовим контролем. Підкидати до них своє сміття — то погано не лише для гаманця, а й для нервів: для складання протоколу потрібні документи, що посвідчують особу. Якщо паспорта при собі немає, людину можуть затримати й доправити до міліційного відділку для встановлення особи. Втім, неприємностей можна уникнути доволі просто — укласти угоду з перевізником сміття, забезпечивши нервам спокій, гаманцю недоторканність, а довкілтю — чистоту.

Олена Михайленко

наше опитування

ЯКИМ ЧИНОМ ВИ ЗАОЩАДЖУЄТЕ ГРОШІ НА МАЙБУТНЄ?

Галина, проспект Перемоги:

— Поки що не вдається нічого відкласти, тому що ми з чоловіком недавно стали жити окремо від батьків, а це значить, що у нас не вистачає дуже багато потрібних для сім'ї речей. Але ми вже зрозуміли, що хороші меблі чи якась хатне начиння — теж свого роду капітал, значить треба купувати з розумом і надовго. Наприклад, холодильник і пральну машину ми брали в кредит, адже без них не можна, а от ремонт і оновлення меблів довелося віднести в графу «розкіш» і не починати, поки не заощадили необхідної суми.

Віра, домогосподарка, вул. Кадетський Гай:

— Дуже рідко бувають часи, коли всім ясно, куди найвигідніше вкладати гроші, яку валюту використовувати для довгострокових депозитів і т. д. У нас в сім'ї є дуже суворе правило: гроші повинні витратитись таким чином, щоб обов'язково щось віднести в банки (у кожного з домочадців є «свій»), особливо під час акцій; все повинно бути застрахованим; в квартирі повинні бути недоторкані запаси як різної валюти, так і дорогі речей на продаж. У нас велика і дружна сім'я, тому нам все ж вдалося такі запаси зробити і тепер ми менше боїмося криз, несподіваних хвороб чи інших прикрих випадків.

Олеся Петрівна, працююча пенсіонерка, вул. Єреванська:

— Ніколи не вмівла заощаджувати, але ніколи й не відчувала потреби в заощадженнях. Борги були, є і будуть, мабуть, надалі, хоча й працює вся сім'я, адже в житті всього не передбачиш і наперед не сплануєш. Та коли маєш хорошу репутацію, добре ремесло в руках і трохи друзів, то можна не надовго щось «перехопити» у них на весілля чи операцію або що.

Захар, банківський працівник, вул. В. Чумака:

— Зараз треба для накопичування чи заощадження коштів користуватись різними способами і валютами. Для довгострокових заощаджень підходить купівля банківських металів, наприклад. А от якщо збираєтесь купити автомобіль чи відеорекамеру та комп'ютер, щоб на цьому заробляти, то не варто боятися кредитів. Але треба всім нам у них розбиратися, інакше банки не стануть нам помічниками, а так і лишаться таємничими незнайомцями, котрим не варто довіряти. Я не запрошую геть усіх грати на біржі, але у всьому цивілізованому світі люди вже зрозуміли і зручності кредитних карток, і надійність депозитів, і необхідність кредитів.

Правду сказати, раз уже прийшов капіталізм, то і ми почали до нього пристосовуватись: доньці відкрили пенсійний рахунок, а онучці — якийсь дитячий, причому в іншому банку.

Тадеуш Феліксевич, пенсіонер, вул. М. Василенка:

— Коли валюта була стабільною, то не було ніяких проблем: уклав договір з ошадним банком на відрахування певної суми і не сушиш голови. Тепер треба збирати на щось велике дуже хитро-мудро, щоб не втратити на всіляких інфляційно-дефляційних, не кажучи вже про ось такі кризи. Але, думаю, так скрізь, і нікуди від цього не подінешся. Молодим треба розбиратися у всіх тонкощах іпотек та кредитів, а нам, пенсіонерам, відкладати нема особливо з чого, ми вже на милість дітей та держави змушені покладатися.

Андрій, майстер з ремонту годинників, Чоколівський бульвар:

— При будь-яких статках доводиться «збирати» гроші на меблі, ремонт чи автомобіль. Доводилось і мені. Кредитів не брав ніколи, вважаю за краще позичити у друзів, а свої зберігаю дома. Якщо заощадження у паночці ще довго лежатимуть, то можна й комусь зі своїх позичити. Така самодіяльна кредитна спілка поки що вигідніша, ніж наші банки, котрі можуть раптом і «лопнути», в тому числі і державні. Якщо комусь великі гроші легко приходять, то можна задля процентів їх і в банк покласти, а ті, хто кожен копійку важко працює заробляє, в ризиковані ігри не грають.

Опитування провів Валерій Буряк.

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

КОЛО ЗАМКНУЛОСЯ, СПРАВА НА МІСЦІ

Хочемо поділитися з вами заплутаною історією, сподіваючись на вашу допомогу.

Ми живемо у приватному секторі Солом'янського району на вул. Постовій. Раніше це була звичайна вулиця, якою було приємно пройтися. Тепер на ній немає асфальту, і сама вулиця нагадує велику канаву з ямами.

А все почалося із краших спонукань Солом'янської адміністрації провести у приватний сектор каналізацію. Для відповідних робіт була найнята організація-підрядник, що зобов'язалась після закінчення спорудження каналізації відновити всі пошкоджені об'єкти, у тому числі дорогу по вул. Постовій. Восени 2007 року вся вулиця була перерита, каналізаційне устаткування прокладене, але асфальтування вулиці не почато і дотепер.

Навесні 2008 року, а потім упродовж усього серпня ми телефонували до Солом'янської райдержадміністрації, а відповіді на запитання: «Коли ж на вулиці Постовій буде заасфальтована дорога?» так і не отримали. Натомість нам запропонували номер телефону організації «Солом'янськабудінвест», яка нібито курирує ремонт дороги. Звернувшись до цієї організації, ми одержали усну відповідь: «Дорога буде заасфальтована тоді, коли надійде фінансування від солом'янської або міської держадміністрації!».

Побачивши, що організації старанно перекладають відповідальність одна на одну, ми вирішили зателефонувати на

розрекламовану телефонну «гарячу» лінію Л. Черновецького 0-51, щоб довідатися, чи буде коли-небудь на нашій вулиці свято. Нас уважно вислухали й повідомили, що відповідь отримаємо за два тижні. І ми, потопавши в бруді, чекали ще два дощові тижні, потай сподіваючись на певні дії з боку Київської міської державної адміністрації. І чого дочекались? Лише усної відповіді про те, що на вулиці Постовій проводяться роботи із прокладання інженерних мереж, і Солом'янська райдержадміністрація направила лист організації-підрядникові з розпорядженням терміново заасфальтувати вулицю.

Минуло більше місяця — результат нульовий. Якщо не брати до уваги листа від служби допомоги мера, у якому нам дуже дякують за активну позицію й запевняють, що роботи на нашій вулиці ведуться. Але це неправда, бо на вулиці вже рік ЖОДНИХ РОБІТ не ведеться. Ми хотіли словистити про це на телефонну «гарячу» лінію Л. Черновецького 0-51, але нас не схотіли слухати, посилаючись на те, що наше звернення на цю тему вже зареєстроване місяць тому. Тобто якась замкнене коло.

Виникає питання, чому підлеглі Київського мера, при складанні офіційного листа для мешканців вул. Постовій і для самого мера дозволяють собі надавати неправдиву інформацію про те, що на вулиці начебто проводяться роботи із прокладання інженерних мереж. Ці роботи були проведені і закінчені ще восени 2007-го. А на вулиці вже дощовий листопад 2008 року. Так куди ж, скажіть нам, ще звертатися?

Оксана Боголюбова,
лідер ініціативної групи,
вул. Постова

пам'ятаємо

СВІДЧЕННЯ СОЛОМ'ЯНЦІВ ПРО ГОЛОДОМОР 1932—1933 рр.

Михайленко Віра Іванівна, 1923 р. н., народилася в с. Нова Оржиця Яготинського району Київської області. Мешкає у Києві по вул. Ушинського.

«Сім'я була у нас велика: двоє братів та чотири сестри. До колективізації жили заможна, а потім всю худобу та реманент відібрали. У 1932 році активіст Петренко Ларіон прийшов до двору і забрав корову, після чого мати хотіла повіситись. Першим помер старший брат, дуже багато їв лободи. Потім сестра Галя і братик Гриша померли.

Якось сестричка Марійка поверталася з ясел, почався дощ, а сил не було йти, то вона впала й лежала. На щастя, наша родичка підбрала її. У селі поговорювали про випадки людодства. Один дядько на підводі їздив вулицею та збирав мертвих, потім скидав до одної спільної ями. За це отримував 0,5 кг хліба на день».

Піддубна Марія Іпатівна, 1923 р. н., с. Северинівка Тарашанського району Київської області. Нині проживає у Києві по вулиці Садовій.

«Голодомор 1932—1933 років забрав у багатьох сім'ях дорослих і дітей. Люди вмирили на ходу. Так під тинами їх мертвих і забирали. Вмирили від голоду, бо з кожного двору забрали все: скотину, птицю, хліб, картоплю, одяг і взуття. Ходили загони, організовані з району, із залізними палицями шукали всюди зерно. У нашій сім'ї було п'ятеро дітей, я — найстарша. Якось вночі прийшло чоловік 5—6, обшукали всю хату, горіще, долівку. А мати напередодні спекла з останнього борошна по буханцю хліба і кожного з нас покляла під голову замість подушки. Забрали все: хліб, картоплю, квасолу, останні гроші. Батька вдома не було, бо попередили, що прийдуть і вб'ють. Ми їли бурякове насіння, мерзлу картоплю. Мама відвезла мене до діда, що жив у Києві на Корчуватому, так і вижила. Коли навесні повернулася додому, дізналася, що двоє братів померли від голоду, а третій став пухлий та краглий, як м'яч».

Дика Наталія Василівна, 1929 р. н., м. Яготин.

«Нашій сім'ї було трішки важче, ніж іншим, тому що мій батько був із розкуркулених. Батьки змушені були розлучитись, батько влаштувався сторожем на горідах міської лікарні. Ми вночі приходили крадькома до нього, він давав нам кілька буряків і картоплин. Мама збирала лободу, кропиву і з цього варила ніби борщ. Ми і сусіди пухли від голоду, та все ж вижили. Мама розповідала, що були випадки, коли люди їли навіть своїх дітей. Це були важкі роки, як страшний

сон. Люди! Цінуйте мир і достатній шматок хліба, бо нічого дорожчого немає!»

Ткаченко Ганна Єрофіївна, 1929 р. н., с. Ястребенка Брусилівського р-ну Житомирської обл.

«У сім'ї було одинадцять дітей. Ходили по дворах чекісти в будьонівках, забирали все, що було у людей, складували на вози й вивозили. Їсти не було чого, їли лушпиння з картоплі, різні бур'яни, жолуді, навіть маленьких черепашок ловили.

За ті роки померло троє дітей, дід та бабуся, у дядька померла вся сім'я. Хто з сім'ї залишився, усі були пухлі, як вижили — не знаю».

Прокопишина Катерина Семенівна, 1930 р. н., с. Березань Барішівського р-ну Київської обл.

«В 1933 році сім'я залишилася без годувальника. Батько помер, мати працювала в колгоспі. Повинна була годувати четверо дітей. Грошей не платили.

Їжі не вистачало. Збирали корінці на полях та мерзлу картоплю. Їли лушпиння картоплі, буряка, бур'ян.

Сестра Надія опухла і померла від голоду. Інші діти, і я також, голодували, але вижили. Мати після цього кілька років дуже тяжко хворіла та згодом померла».

Ковнериста Агнеса Филімонівна, 1929 р. н.

Пам'ятає спогади батьків і бабусі про голод у 1932 році.

«Розмови про цей час велися з пересторогою, тільки у вузькому колі між собою та без дітей. З осудом згадували тих, хто пішов на службу уповноваженими по збору продовольства. Загони ходили озброєні лопатами, гострими списами, якими пробивали стіни, підлогу в хатах і хлівах. Вони усіх називали куркулями і забирали все до останнього.

Батьки згадували, як звозили мертвих до ями, не поодиноці, а цілими підводами. Бабуся розповідала, як під тинами сиділи мертві люди з простягнутими руками — просили, так і задубіли.

Особливо вразили спогади про зовнішній вигляд людей, що ходили пухлими, голова роздута як м'яч, очі в глибоких щілинах, на шкірі тріщини, з яких тече рідина.

Всі, хто дожив до весни, їли лободу, кропиву, ловили ящірок, пекли на багатті. У дітей були тонкі ніжки та великий живіт.

Покоління, що було свідком голоду, майже відходить. Необхідно зберегти пам'ять про ці події для того, щоб майбутнє покоління могло запобігти таким страшним подіям минулого».

культура

РІВНЯННЯ НА МИСТЕЦТВО

Веселощів та співу у нашому житті загально небагато. Можна, звісно, жити й без них, можна поспівувати собі й усім, але можна зарадити такому стану речей. Наприклад, провести фестиваль гумору та пісні. І не одноразовий захід районного масштабу (хоча й це було б прекрасно), а Перший молодіжний Солом'янський осінній вернісаж! Ніяк інакше. Щоб і місце про-

ведення було не меншим, ніж актова зала КНУБА на 800 місць, і щоб у журі працювали відомі люди, такі як народні артисти України Віктор Шпортько та Леонід Сандуленко (він головував), співачка Карина Плай, музичний редактор проекту «Шанс» Олена Попач, режисер-постановник шоу-програм Еліна Моденова та композитор Сергій Татієнко. І щоб лічильна комісія при краватках, і щоб на відкритті виступив Київський академічний муніципальний духовий оркестр, і щоб режисером запросили Владу Зайцева з Театру пісні, Павла Зіброва, і ще багато чого, включно з гімном фестивалю. Та найголовніше, чого добивалися організатори, — аби дійство було справді мистецьким. І приватне підприємство «Руслан», і концертне агентство «Лагуна» хотіли, щоб цей фестиваль став реальним внеском у розвиток української культури і мистецтва, не лише підтримкою молодих співаків та читців, а й високим рівнем виконання. І їм це вдалося, про що однозначно висловилися всі члени журі. Скажу більше: ніхто із поважних суддів не обмежувався лише «чи-

стим» виставлянням балів, кожен намагався допомогти конкурсантам кваліфікованою порадою і дружньою підтримкою, передати частинку свого величезного досвіду. Взагалі, атмосфера фестивалю, попри напружену боротьбу, була на диво теплою, навіть домашньою. Такою вона склалася ще на попередніх кастингах, які були для конкур-

вернісажі будуть ще кращими. Чекаємо і сподіватимемося. А тим часом вітаємо наших земляків Владу Карашука з третім, Євгенію Колісник з другим, а також Олександрю Гербей та Юрію Ковальчука (м. Київ) з першим місцем у першому Солом'янському осінньому вернісажі!

Валерій Буряк
Фото автора

кримінал

СПРИТНИЙ ДИЗАЙНЕР

До дільничного пункту міліції у Солом'янському районі звернувся директор приватного підприємства з виробництва корпусних меблів за індивідуальним замовленням. Він повідомив, що його працівник — менеджер-дизайнер — виявився злодієм: оформив кілька договорів, взяв у покупців передоплату (70 відсотків від загальної вартості), однак нічого не сказав про це на фірмі й згодом зник. На роботу не виходить, на телефонні дзвінки не відповідає. Мешкає десь у Фастові, а родом, здається, з Волині.

Горе-менеджер працював на фірмі майже три місяці. За час випробувального терміну зарекомендував себе досить добре: сам виїжджав до клієнтів, робив заміри, малював цікаві ескізи, адже за фахом був художником-дизайнером.

Керівництво йому довіряло, навіть мало намір залишити на постійну роботу — на реліт знайшли справжнього фахівця. Аж раптом така неприємність. Обурені клієнти, котрі так і не дочекалися нових меблів, сваряться, вимагають повернення грошей, і з кожним днем їх більше. Декому шахрай навіть не оформляв договорів, видавав лише квитанцію про оплату. Під загрозою опинилася репутація підприємства. Правоохоронці взялися до пошуків, а потерпілим порадили написати заяви до міліції.

Солом'янські дільничні провели ряд оперативно-розшукових заходів, годинами чатували на підозрюваного на зупинках приміських електропоїздів, стежили за знайомими зловмисника. Ускладнювало завдання те, що мали не фото дизайнера, а лише ксерокопію пас-

порта. Майже місяць знадобився, щоб знайти шахрая. 32-річний чоловік уже встиг влаштуватися на іншу роботу — ремонтував житло і там же мешкав.

Слідчим відділом Солом'янського райуправління підозрюваному висунуте звинувачення за статтею 190 КК України «Шахрайство». Наразі відомо про десятьох ошуканих громадян. Слідство триває.

А керівникам підприємств корисна порада: більш детально вивчайте анкетні дані своїх майбутніх працівників: місце реєстрації, місце проживання, не лише мобільний, а й домашній телефон, перевіряйте, чи не підробний у них паспорт. Не завадить розпитати про родичів і зробити цифрове фото того, кому довірятимете свій бізнес.

Ірина Біба

ВІКНА ДВЕРІ
МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ

БРОНЕДВЕРІ

Кондиціонери:
Panasonic, LG, Daikin
Загальнобудівельні та ремонтні роботи

Проспект Науки, 3. 524-70-94; 332-06-68
вул.Донецька, 18/2, 243-23-68; 242-20-84

НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ ПОТРІБНІ:

- ПЕРЕКЛАДАЧ (СКОРОЧ. РОБОЧ. ДЕНЬ);
- СПЕЦІАЛІСТИ ПО ВИГОТОВЛЕННЮ ОДЯГУ:
- КОНСТРУКТОР САПР;
- ТЕХНОЛОГ;
- КРАВЦІ, ШВАЧКИ;
- РІЗЧИКИ;
- ПРАСУВАЛЬНИКИ.

Тел. 207-33-99, -95, -82 (р-н Відрадиний)

міський портал

СНІД НАСТУПАЄ

Відомий вчений, професор Оксфордського університету Герольд Джеф ознайомився з роботою Київського міського центру профілактики та боротьби зі СНІДом

На диспансерному обліку в Київському міському центрі профілактики та боротьби зі СНІДом перебуває понад 6 тисяч ВІЛ-інфікованих осіб, серед них 503 дитини.

Відвідати цей унікальний спеціалізований заклад англійського науковця запросило Головне управління охорони здоров'я та медичного забезпечення Києва. Ознайомившись з роботою муніципального спеціалізованого закладу, англійський фахівець-інфекціоніст високо оцінив умови перебування хворих у стаціонарному відділенні, роботу поліклінічної служби та високопрофесійну підготовку медичного персоналу.

ніхто не забутий

ЗУСТРІЧ НА МЕМОРІАЛІ

У переддень 65 річниці визволення Києва від німецько-фашистських загарбників солом'янські ветерани стали ініціаторами низки яскравих зустрічей зі школярами. Днями 60 старшокласників СШ №115 Солом'янського району покладали квіти до Народного меморіалу у Кончі-Заспі та відвідали Музей Великої Вітчизняної війни у Нових Петрівцях.

— Так, я знаю дати початку та закінчення Великої Вітчизняної війни, — говорить дев'ятикласник Василь Сабадаш, і безпомилково їх назвав.

— Про історію Вітчизняної війни знаю не лише з підручників: нам розповідають про неї ветерани, а ще я спілкуюся з людьми, котрі жили у ті часи, — розповідає десятикласник Артем Чук.

А учителька історії Надія Вакулюк, яка була не лише учасницею поїздки, а і її співорганізаторкою, розповіла, що патріотичному вихованню школярів приділяється особлива увага, відтак і інтерес до літопису славетних подій не послаблюється.

— Але краще, ніж вчителі та підручники, повагу до історії виховують в учнях наші давні друзі — ветерани Солом'янської організації інвалідів Великої Вітчизняної війни та Збройних Сил України, де шефську ветеранську роботу очолює заступник голови організації Олександр Марчевський, — продовжує вчителька, котра

вже 30 років опікується історико-патріотичним вихованням у цій школі.

Хлопці та дівчата з 10-А класу ще змалечку товаришують з ветераном Великої Вітчизняної війни Михайлом Платоновим, а учні 10-Б класу часто зустрічаються на позакласних зборах зі своїм ветераном-наставником Олександром Радченком.

Як розповідають діти, це стало доброю традицією — ходити в гості до своїх підшефних — колишніх фронтовиків, допомагати по господарству, а то й просто почаювати зі старшими, даруючи їм радість спілкування.

— Наші старшокласники поважно називають це «шефство над ветеранами», але, думаю, це ми, ветерани, шефствуємо над школярами, передаючи їм знання, навчаючи цінувати уроки історії та шанувати її здобутки, — усміхається член Солом'янської ради ветеранів Великої Вітчизняної війни та Збройних Сил України Григорій Стьоркін. — Ми перебираємо ініціативу на себе і йдемо до молоді.

Є у цієї дружби літніх та юних солом'янців прихильники не лише серед учителів школи № 115. Ніколи не відмовляє у допомозі солом'янським ветеранам давній друг районної організації бізнесмен Олексій Шереметьєв. Саме його коштом підтримується порядок біля Народного меморіалу в Кончі-Заспі, з його доброї волі кожного разу з'являється під вікнами школи комфортабельний двоповерховий автобус, на якому виїжджають до пам'ятних місць дорослі підшефні та діти. А в одній з таких поїздок, щойно квіти лягли на меморіальні плити пам'ятників і молодь хвилюючо мовчання вшанували загиблих, ще одна відома у столиці бізнесова структура подарувала школярам футбольні м'ячі. Саме так дорослі подякували підшефним старшокласникам за щирий інтерес до історії України та повагу до її живих свідків.

Алевтина Белецька

правовий лікнеп

ХТО ВИ, ПАНЕ ОМБУДСМЕН?

Нині інститут омбудсмена існує в багатьох країнах світу. Омбудсмена (ним може бути окрема особа чи група осіб) зазвичай признає парламент, що діє в межах своїх конституційних повноважень, або на підставі спеціального закону. Основна функція цього інституту полягає в захисті прав окремих осіб, які вважають себе жертвами несправедливих дій з боку державних органів. Відповідно до цього омбудсмен часто діє як неупереджений посередник між потерпілим і урядом.

Важко знайти навіть дві країни, де б існували однакові інститути омбудсмена, але при цьому всі вони у здійсненні своїх функцій ідуть за аналогічними процедурами. Омбудсмен приймає скарги від представників громадськості та розслідує ці скарги за умови, що вони належать до сфери його компетенції. У ході розслідування омбудсмену, як правило, надається право доступу до документів усіх відповідних державних органів. Потім він розробляє текст рекомендації за результатами цього розслідування і передає його особі, котра подала скаргу, а також установі чи органу, проти якого подавалася ця скарга. Загалом у тих випадках, коли не робилися жодні кроки за рекомендацією, омбудсмен може подати конкретну доповідь у законодавчий орган. Це робиться як доповнення до щорічної доповіді тому ж органу, і в цій доповіді може бути інформація про виявлені проблеми і пропозиції про внесення змін законодавчого і адміністративного характеру.

Хоча будь-який громадянин, який вважає, що мало місце порушення його прав, може подати свою скаргу омбудсмену, в багатьох країнах існує положення, згідно з яким позивач передовсім повинен вичерпати всі альтернативні засоби правового захисту. Можуть бути також тимчасові обмеження для направлення скарг, і хоча повноваження омбудсмена зазвичай охоплюють усі аспекти державного управління, деякі з них не правочинні розглядати скарги, які стосуються президентів, міністрів чи судових органів.

Для кожної країни характерні також свої засоби доступу до омбудсмена. В багатьох країнах окремі особи можуть подати скаргу безпосередньо в бюро омбудсмена. В інших країнах скарги можуть подаватися через посередника, наприклад, через члена парламенту. Скарги, які подаються омбудсменові, як правило, мають конфіденційний характер і особа позивача не оголошується без її згоди.

Діяльність омбудсмена не завжди зводиться до вжиття якихось кроків стосовно скарг. Він може також починати розслідування з власної ініціативи. Розслідування, розпочате омбудсменом з власної ініціативи, часто торкається питань, які, на його думку, стосуються широких верств населення або права груп, і тому не можуть бути об'єктом індивідуальної скарги.

Багато в чому повноваження омбудсмена абсолютно аналогічні повноваженням комісії з прав людини — і той, і інша можуть приймати і розслідувати скарги окремих осіб. У принципі ніхто з них не вправі виносити обов'язкові рішення. Але у функціях обох органів існує певна різниця, чим і пояснюється той факт, що деякі країни засновують і забезпечують одночасне існування обох інститутів.

У більшості випадків головна функція омбудсмена полягає в забезпеченні справедливості та законності державного правління. Комісії з прав людини переважно займаються питаннями дискримінації і часто розглядають дії приватних органів та окремих осіб, а також уряду. Загалом, основний напрям діяльності омбудсмена — це розгляд індивідуальних скарг. Але омбудсмени дедалі частіше потрапляють у ширше коло діяльності щодо захисту і заохочення прав людини.

Наталія Отченашко, головний спеціаліст Солом'янського районного управління юстиції у м. Києві

АБИ ШУМІВ ДУБОВИЙ ГАЙ...

Останньої суботи жовтня мешканці вулиці Антонова рівно о 10-й ранку вийшли на суботник, який проходив під девізом: «Врятуємо дубовий гай». Директор Центру у справах жінок та сім'ї Солом'янського району Тамара Чучкалова розповіла, що захід був ініційований самими мешканцями мікрорайону. Адже дубовому гаю, який росте біля військового містечка, конче необхідна допомога. Тим дубам понад сто років, тому жителі вирішили відновити зелену зону так, як це робилося колись. Молоді саджанці дубів мешканці купили самостійно, а висаджували їх усі разом у родинній атмосфері.

Серед дорослих була і маленька Катруся, яка завзято прибирала граблями опалі листочки, щоб на тому місці посадити дубок. Дорослішатиме дівчинка — ростиме й деревце.

У Солом'янській РДА із розумінням поставилися до ініціативи «з низів», надавши необхідний інвентар. А депутат районної ради Олена Рудзинська підсобила двома машинами землі. Відгукнулися представники: Комуністичної партії, Партії регіонів та блоку Литвина. На суботнику побували народний депутат України Василь Горбаль і заступник міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Сизенко, який разом з усіма висаджував дубки.

Інформація «Солом'янки»

Звертайтеся і допоможуть

Консультативний пункт для сімей з проблемами залежностей та ВІЛ/СНІДу
Солом'янського районного у місті Києві центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді пропонує безкоштовну психологічну, соціальну допомогу наркозалежним та їхнім родинам!
Середа, п'ятниця, субота — 15.00—20.00
ЗВЕРТАЙТЕСЯ ЗА АДРЕСОЮ:
вул. Єрванська, 3 (клуб «Орлятко»).
Консультації нарколога, психолога щодня — 9.00 — 19.00
вул. Довженка, 2, кімната 14,
тел. 456—11—28

ювілеї

ДО 50-РІЧЧЯ ВЕТЕРАНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАВОДУ «БІЛЬШОВИК»

50 років тому, у листопаді 1958 року, на київському заводі «Більшовик» була створена ветеранська організація підприємства та обрана її перша Рада. Упродовж минулого півстоліття «Більшовик» зазнавав і злетів, і негараздів, змінювався склад Ради ветеранів, але ніколи не припинялася добродійна діяльність організації, спрямована на всебічну підтримку пенсіонерів, ветеранів війни та праці, участь старої гвардії у житті заводу.

Голова Ради ветеранської організації заводу «Більшовик» Віра Захаренко розповіла, що головне завдання діяльності Ради ветеранів — надання допомоги непрацюючим пенсіонерам, передовсім тим, хто особливо її потребує. Нині в організації 294 особи. Серед них — 170 учасників Великої Вітчизняної війни, 81 особа належить до категорії «діти війни», 35 одиноких. Звісно, не завжди ветеранській організації вдавалося ефективно працювати і виконувати свою благородну місію щодо заслужених людей похилого віку. Відомо, що з початку 1990-х років завод «Більшовик», як і багато інших підприємств нашої країни, переживав складні часи — згорання виробництва, падіння зарплати, зменшення чисельності працівників тощо. Чи варто згадувати, якою могла бути тоді допомога непрацюючим пенсіонерам, коли самі працівники заводу сиділи без зарплати, без виробничих замовлень... Уже кілька років завод поступово нарощує обсяги виробництва, зберігає динаміку реалізації продукції. Ці позитивні зміни відчувають і наші ветерани. Пенсіонери-ювіляри — ті, кому виповнюється 70, 75, 80, 90 і більше років — за клопотанням Ради ветеранів мають змогу отримати ма-

теріальне заохочення у розмірі, що залежить від середнього заробітку працівників підприємства на даний період, а це ще кілька років тому не практикувалося. Збільшена і сума на відвідування хворих пенсіонерів. Ми залучаємо ветеранів до участі у заходах, присвячених святковим датам, часті гості наші пенсіонери в підшефній школі №71. Докладаємо зусиль, щоб у життя ветеранів вселялися оптимізм, позитивні емоції, аби вони не зосереджувалися на недугах чи нестатках — приміром, у Палаці культури заводу «Більшовик» організуємо лекції з актуальної тематики, концертні програми. Рада ветеранів постійно запрошує на свої засідання представників адміністрації підприємства, які інформують ветеранів про виробничі, фінансові, кадрові, соціально-побутові справи в колективі заводу. Взагалі у своїй діяльності ми прагнемо надихати наших пенсіонерів на активний спосіб життя, оптимізм та добрий настрій. І певною мірою нам це вдається.

Володимир Школьніий

ЛІКУВАННЯ ГІПЕРТОНІЇ

Результат гарантований за умови старанного виконання рекомендацій
тел.: 235-02-76, 242-06-53
www.gipertoniya.kiev.ua

БРОНЕДВЕРІ
ПЕРЕГОРОДНИ, ВОРОТА, ГРАТИ
592-19-95, 273-43-88

051
інформаційна служба
КМДА

ПОТРІБНІ ПРАЦІВНИКИ НА ДОМУ
Нескладні столярні роботи
243-15-83, 242-15-57

НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ ПОТРІБНІ
Розклеювачі рекламних листівок
(Солом'янський район)
Вік від 30 р., відповідальні з/п договірні
331-62-23, 332-62-23
вул. КУРСЬКА, 4

на здоров'я!

ЕЛІКСИР ДОВГОЛІТТЯ У КИЄВІ

Батьківщиною кефіру вважається Північна Осетія. За переказами, закваску приніс горанам на посоху сам Магомет, тому її прозвали «пшоно пророка» або «зерно Магомета». Під загрозою смерті заборонялося продавати, дарувати або міняти «священні зерна Магомета» іншим племенам. Не можна було розголошувати іноземцям секрет приготування кефірних грибків. Порушника цього, на сучасний погляд, дивного звичаю чекало суворе покарання. У 80-і роки XIX століття Київ зберігав монополію на виготовлення і продаж цього чудового напою: купити його можна було у «Центральній молочній Тарасової» та кондитерській швейцарця Бернарда Семадені, що знаходилися на Хрещатику.

везі з'явилася табличка: «Лікар Ф. Г. Яновський. Прийом щодня». Звичайна табличка початкучого терапевта, вчорашнього випускника університету. Кияни не потребували пояснень, хто такий Яновський — в місті цю людину називали «святий лікар», «київський святий». Саме він заснував і очолював першу в Києві бак-

теріологічну лабораторію, де вперше у світі і був розроблений сухий кефір, що легко перетворювався на напій. Йому приписували унікальні цілющі властивості, а відпускання спочатку лише за рецептом. Минуло ще багато часу, поки виготовлення кефіру не поставили на конвеєр. Тепер він не користується такою популярністю, як, скажімо, 100 років тому. А дарма.

Ірина Геращенко

Влітку 1883 року на одному з будинків на Андріївському уз-

православні свята

8 листопада — *Вм. Дмитрія Солунського* (вч. 306).

9 листопада — *пф. Нестора Літописця, Петерського.*

10 листопада — *Мц. Параскеви-П'ятниці.*

13 листопада — *Пфти. Стефана і Никодима, пророків Пелерських.*

14 листопада — *безсрр. і чудотворців Косми та Даміана і матері їхньої пфти. Феодотії.*

ПОСМІХНІТЬСЯ! :-)

— Тату, чому йогурт, у якого закінчився термін вживання, зеленіє?

— Це мирні бактерії намагаються військову форму й стають біологічною зброєю, синку.

Простий спосіб боротьби із пробками — дозволити пиячити на роботі. Тоді всі будуть веселі, задоволені та їздитимуть на автобусі.

На зустрічі однокласників один гордо розповідав про свій багатомільйонний бізнес, доки

не «спалився», піднявши руку й гукнувши: «Вільна каса».

TAXI
У Бориспіль: -10%
33-22-700
33-22-600
www.taxikiev.at.ua
попереднє замовлення
БЕЗКОШТОВНО

ОЗОНОТЕРАПІЯ
новий ефективний метод лікування вірусних гепатитів, герпеса, синдрому хронічної втоми, трофічної виразки
Запис за тел. 249-78-37, 8 096 505-55-88.
Лікарня №4, I поверх.
www.ozon-doctor.kiev.ua

*Весілля
Дні народження
Помиланні обіди*
Недорого
Смачна домашня кухня
100 посадкових місць
ТРАНСПОРТНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ
Вул. Курська, 13-А, 271-13-93,
8 (098) 456-27-33

МАГАЗИН «ОПТИКА»
Підбирання окулярів
вул. Виборзька, 69,
тел. 458-17-95
КОНСУЛЬТАЦІЯ ОКУЛІСТА
знижка
на сонцезахисні окуляри

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ
ВІКНА ДВЕРІ
під ключ
БАЛКОНИ
Обшивка вагонкою. Відкоси
353-41-81 228-31-07
вул. О. Теліги, 21

ЄГИПЕТ, ЧЕХІЯ
екскурсійні тури Європою
САНАТОРІЇ УКРАЇНИ
Інформаційно-консультаційні послуги з оформлення закордонних паспортів
вул. Комінтерну, 28, БП «Столичний»
тел./факс 235-02-55, тел.: 332-94-52(82)

СУЧАСНА
ОФТАЛЬМОЛОГІЧНА
ДІАГНОСТИКА
ТА ЛІКУВАННЯ
ПРОФЕСІЙНО ТА ДОСТУПНО
Офтальмологічний кабінет «Алькор»
вул. Солом'янська, 17, лікарня №4,
вхід №5 (1 поверх) 10.00-18.00.
Довідки за тел.: 362-92-29, 275-67-62,
8-067-761-44-48

САЛОН-ПЕРУКАРНЯ «ІВАННА»
Пропонуємо лікування дивовижним засобом «ПЛАЦЕНТ ФОРМУЛА» фарбування, хімічну завивку, нарощування волосся, біозавивку та нарощування вій, депіляцію.
Також в перукарні працює професійний солярій ERGOLINE - 600
Запрошуємо до співпраці перукарів і майстрів манікюру-педикюру.
Вул. Донецька, 22, тел.: 245-92-43, 8050-353-95-55

КОТЛИ, КОЛОНКИ
Junkers (Bosch), Hermann, Beretta, Vaillant, Viessmann, Immergas. Вітчизняні.
КОНВЕКТОРИ газові, електричні
ВОДОНАГРІВАЧІ Atlantic, Ariston, Kospel, Gorenje.
ПЛИТКА ТА САНТЕХНІКА
Тел.: 501-30-73, тел./ф. 501-59-51
Просп. Червонозоряний, 39-А www.teplodcm.com.ua

РЕМОНТ
ТЕЛЕВІЗОРІВ
швидко та якісно
227-12-57

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ
ВІКНА ДВЕРІ
БАЛКОНИ
під ключ
Будь-якої складності з виносом
Обшивка вагонкою, відкоси
331-62-23, 332-62-23
ВУЛ. КУРСЬКА, 4

ПОШИВ ВЗУТТЯ
за індивідуальним замовленням ортопедія підбір матеріалів
ЗАМІНА ПІДОШОВ
ПЕРЕТАЖКА
СКЛАДНИЙ РЕМОНТ
ДОРОГОГО ВЗУТТЯ
Вул. Антонова, 15-А
тел.: 520-04-82,
8-097-456-94-54
Прийом замовлень
Вт, Чт, Сб з 14.00 до 20.00

цікаво знати

Літера вправо, літера вліво...

Аби дізнатися за почерком, який у вас характер, напишіть кілька речень з підписом на чистому аркуші. Чим більше тексту, тим краще.

Писати бажано грифельним олівцем або ручкою з пером — так легше оцінити натиск.

Для аналізу придатний не кожен рукописний текст. Приміром, привітання на листівці — не найкращий варіант, адже зазвичай у такому випадку людина докладає зусилля, аби текст був красивим. Найкраще мати кілька екземплярів, написаних у спокійному стані в різний час.

Сильний натиск притаманний впевненим у собі енергійним людям, які мають високу працездатність. Вони зазвичай люблять спілкуватися, оптимістичні та мають певну мету.

Легкий натиск найчастіше буває у надміру чутливих і романтичних натур. Це мрійники, сконцентровані передовсім на своєму внутрішньому світі. Відповідальні, але дещо вайлуваті, роблять усе акуратно, намагаючись не припускатися до помилок. А ще такий натиск є ознакою слабкої волі.

Невеличкий нахил уліво зустрічається у індивідуалістів: особисті інтереси для них понад усе. Такі люди відрізняються критичним складом розуму.

Сильний нахил уліво. Власники такого почерку самодостатні та незалежні, вони завжди мають власну думку.

Невеличкий нахил управо — найбільш розповсюджений, притаманний людям спокійним і врівноваженим. Вони завжди відкриті для спілкування, однак полюбляють бути на самоті. Схильні до коливань у настрої.

Сильний нахил управо свідчить про цілеспрямованість і настійливість. Такі люди здебільшого максималісти, вони прагнуть горувати у всьому, а якщо зважуються хоч на щось, то за умови, що отримують все. Часто закохуються і потерпають через ревності.

Вертикальний почерк свідчить про внутрішню гармонію, баланс раціональності та емоційності одночасно. Люди з таким почерком ретельно аналізують ситуацію і лише тоді приймають рішення. Бувають дуже впевненими.

Ті, хто пише крупні літери, відкриті та емоційні, легко знаходять спільну мову з оточенням. Вони лідери і душа будь-якої компанії, можуть будь-кого переконати у своїй правоті.

Дрібний почерк свідчить, що його власник — людина стримана, поміркована, не любить розповідати про себе. Їй можна довіряти відповідальну роботу завдяки вмінню абсолютно концентруватися на справі.

Широкий почерк — широка душа! Так пишуть люди творчі й талановиті. Вузькі букви — ознака раціональності та бережливості.

Округлі літери вказують на доброту та чуйність, а також здатність до компромісу. Така людина завжди підтримає у скрутну хвилину.

Вуглуватий почерк — ознака егоїзму. Людина з таким почерком прагне незалежності, не любить, коли їй вказують, як і що треба робити.

У натур оптимістичних до кінця рядок підвищується, у песимістів — навпаки, опускається. Прямі рядки характерні для людей спокійних і розсудливих, врівноважених. Нерівні рядки свідчать про різкі зміни у настрої та невірноваженість того, хто писав.

